

Футбольний клуб "Кривбас"
50006, м. Кривий Ріг,
пр. Металургів, 5
e-mail: fckr@ukr.net
www.fckrclubas.com.ua

Прес-служба ФК "Кривбас"
Текст: Ю. Распутін,
В. Гнатюк, Р. Клименко
Фото: С. Хоменко
Дизайн: С. Озеряник

Надруковано
Друкарня "Октян-Прінт"
(056) 440-21-63
www.oktarnprint.com.ua

ФУТБОЛ

Спорткомплекс "Металург" /пр. Металургів, 5/

ЕПІЦЕНТР

 ЧЕМПІОНАТ
УКРАЇНИ
З ФУТБОЛУ

26
вересня

ДНІПРО 17:00 **КРИВБАС**
[Дніпропетровськ] [Кривий Ріг]

ЕпіЦентр Чемпіонат України з футболу
сезону 2010/11 рр. 11-й тур.

Офіційна програма № 6 (810)

 Ваша точка опори.

«Кривбас». Візитка

В 1959 році при спортивному клубі «Гірник» була створена футбольна команда майстрів. «Команда міста Кривого Рогу» (таку назву мав футбольний колектив в рік свого дебюту) стартувала в класі «Б». Дебют вийшов не зовсім вдалим – 12-е місце при 15-ти учасниках. Але головне було досягнуто – Кривий Ріг був представлений в компанії команд майстрів радянського футболу. 9 років виступала криворізька команда в класі «Б». За цей час колектив кілька разів змінював свою назву. Спочатку це була просто «команда міста Кривого Рогу», в 1960-61 рр. – «Авангард», 1962-65 рр – «Гірник» і з 1966 року команда носить сучасну назву – «КРИВБАС».

З 1968 року «Кривбас» виступав в класі «А», а з часу реформування радянського футболу – у другій лізі. Чотири рази (1971, 1975, 1976, 1981 рр) «Кривбас» ставав чемпіоном України, в 1974 році завоював бронзові медалі. Двічі (1972, 1977 рр) гравці команди Кривого Рогу виступали в першій лізі радянського футболу.

В чемпіонатах СРСР "Кривбас" провів 1390 ігор: +537=393-460, м'ячі 1715-1539. **Перемога з найбільшим рахунком** - 7:0 ("Кристал" Херсон - 1981). **Поразка з найбільшим рахунком** - 1:6 ("Кристал" Херсон - 1991). **Найбільшу кількість матчів** провів Віталій ДМИТРЕНКО - 397. **Найкращий бомбардир**: Віталій ДМИТРЕНКО - 123 м'ячі. **Рекордсмен за сезон**: Віктор НАСТАШЕВСЬКИЙ - 25 м'ячів (1986).

Найвище досягнення в розіграшах Кубка СРСР - вихід до 1/16 фіналу (1989).

Найбільший вклад в успіхи команди внесли тренери: М.К.Заворотній, С.І.Голод, А.Ф.Зубрицький, М.Ф.Фоміних, А.О.Азаренков, О.П.Гулевський, В.Я.Тугарін.

З 1992 року "Кривбас" виступає в національному чемпіонаті України. Перший чемпіонат незалежної України "Кривбас" зустрів в першій лізі. Посівши перше місце, криворізькі наступного сезону вже грали в компанії найсильніших команд країни. Рік дебюту був доволі вдалим - 8-е місце. Подальші 2 сезони принесли нові успіхи "Кривбасу". Двічі поспіль команда займала 6-е місце, що дозволило групі футболістів отримати звання майстрів спорту України. В 7-му чемпіонаті "Кривбас" дійшов до півфіналу Кубку України, де в запеклій боротьбі програв майбутньому володарю Кубка - київському "Динамо".

В сезонах 1998/99 та 1999/2000 р.р. "Кривбас" виступав дуже вдало, двічі вигрававши бронзові медалі національного чемпіонату та дійшовши до фіналу Кубку України в 2000 році. Успішні виступи "Кривбасу" дозволили криворізькій команді два роки поспіль спробувати свої сили у розіграшах Кубку УЄФА. На міжнародній арені суперниками "Кривбасу" були відомі європейські клуби - володар Кубку УЄФА італійська "Парма" та майбутній чемпіон Франції "Нант".

Серед кандидатів в національну збірну України були кривбасівці Олександр Лавренцов, Сергій Мізін, Геннадій Мороз, Олександр Зотов, Олександр Паляниця, Володимир Єзерський, Іван Гецько, Володимир Мусолітін, Максим Старцев. В складі молодіжної збірної України грали футболісти "Кривбасу" Геннадій Попович, Сергій Даценко, Денис Колчін, Андрій Русол, Олексій Купцов, Валентин Платонов, Євген Гончаренко, Максим та Павло Пашаєви.

Гравець "Кривбасу" Антон Монахов в складі юнацької збірної України на чемпіонаті Європи, що проходив в 2000 році в Німеччині (U-18) став віце-чемпіоном Європи.

В чемпіонатах України "Кривбас" провів 570 ігор: +189=159-222, м'ячі 594-685.

Перемога за найбільшим рахунком у чемпіонаті - 5:1 ("Волинь" Луцьк - 06.04.1996, "Нива" Тернопіль - 14.05.2000). **Поразка з найбільшим рахунком** у чемпіонаті - 0:7 ("Динамо" Київ - 22.09.2001). **Найбільшу кількість матчів** провів Валентин ПЛАТОНОВ - 163. **Найкращий бомбардир**: Ігор НІЧЕНКО - 24 м'ячі. **Рекордсмен за сезон** у вищій лізі: Ігор НІЧЕНКО - 12 м'ячів (1992/93). **Фіналіст Кубку України 2000 року**.

З командою працювали тренери: В.С.Стрижевський, В.С.Лактіонов, І.О.Надеїн, А.П.Біда, В.П.Брухтій, В.В.Кузнецов, Ю.Г.Коваль, Ю.М.Грузнов, М.Б.Маркевич, О.В.Чередник, О.П.Лисенко, О.А.Таран, Г.В.Літовченко, О.О.Іщенко, В.Ф.Мунтян, В.М.Ходукін, О.П.Пісковець, О.О.Косевич, Ю.В.Максимов.

Турнірна таблиця

Становище команд після 10 туру

м	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	Р	О
1	«Шахтар» Донецьк	10	8	1	1	19 – 4	+15	25
2	«Динамо» Київ	10	7	2	1	16 – 8	+8	23
3	«Карпати» Львів	10	6	2	2	14 – 8	+6	20
4	«Дніпро» Дніпропетровськ	10	6	1	3	16 – 6	+10	19
5	«Металіст» Харків	10	6	1	3	17 – 9	+8	19
6	«Металург» Донецьк	10	5	2	3	14 – 11	+3	17
7	«Ворскла» Полтава	10	4	2	4	12 – 11	+1	14
8	«Арсенал» Київ	10	4	2	4	10 – 10	0	14
9	«КРИВБАС» Кривий Ріг	10	3	4	3	10 – 13	-3	13
10	«Волинь» Луцьк	10	3	2	5	6 – 11	-5	11
11	«Оболонь» Київ	10	3	2	5	7 – 15	-8	11
12	«Таврія» Сімферополь	10	3	1	6	13 – 16	-3	10
13	«Зоря» Луганськ	10	2	3	5	11 – 16	-5	9
14	ПФК «Севастополь»	10	2	3	5	4 – 13	-9	9
15	«Іллічівець» Маріуполь	10	1	4	5	12 – 19	-7	7
16	«Металург» Запоріжжя	10	0	2	8	3 – 14	-11	2

Бомбардири

м	гравець	команда	м
1 – 2	Євген СЕЛЕЗНЬОВ	Дніпро	6
	Андрій ШЕВЧЕНКО	Динамо	6
3 – 6	Олексій АНТОНОВ	Іллічівець	5
	Марко ДЕВІЧ	Металіст	5
	Олександр КОВПАК	Таврія	5
	Василь САЧКО	Ворскла	5

Афіша

11 тур

25 вересня

«Іллічівець» – ПФК «Севастополь»
«Металіст» – «Шахтар»

26 вересня

«Дніпро» – «КРИВБАС»
«Динамо» – «Арсенал»
«Металург» Д - «Зоря»
«Ворскла» - «Металург» З
«Оболонь» - «Волинь»
«Таврія» - «Карпати»

Результати ігор. 10 тур

17 вересня

«Волинь» – «Іллічівець» 3:1 Парасків (61), Майкон (74), Стевіч (90+4) – І.Тищенко (90)

«Металург» З - «Металург» Д 1:2 Татанашвілі (18) - Прийма (63), Лазіч (82)

18 вересня

«Кривбас» - «Ворскла» 1:0 Костишин (85)

ПФК «Севастополь» - «Дніпро» 2:1 Зборовський (25, 78) – Селезньов (90+2)

19 вересня

«Арсенал» - «Металіст» 0:1 Тайсон (24)

«Зоря» - «Динамо» 1:2 Білий (52) – Шевченко (64), Вукоєвіч (90+4)

«Шахтар» - «Таврія» 4:1 Срн (14), Луїс Адріану (62), Жадсон (69), Мхитарян (72) – Ковпак (5)

«Карпати» - «Оболонь» 3:0 Кузнецов (66, 80), Худоб'як (90+2)

«Кривбас» - «Ворскла» - 1:0 (0:0)

18 вересня, Кривий Ріг, стадіон «Металург», 26 градусів, 6 800 глядачів

Судді: Ю.Грисьо (Львів), С.Возняк, І.Пономаренко (обидва – Миколаїв)

«Кривбас»: Боровик, Максимов-к, Лисицький, Васильєв (Костишин, 79), Іващенко, Хомченівський, Кіцута, Петров, Воронков (Кобахідзе, 39; Куценко, 45), Даниловський, Валєєв

Запасні: Штанько, Сердюк, Рожок

«Ворскла»: Долганський-к, Селін, Даллку, Краснопоєров, Маркосі, Кулаков, Сачко, Янuzі (Безус, 66), Ярмаш, Чеснаков, Ссін (Громов, 88)

Запасні: Чузаєв, Вовкодав, Чичиков, Онїка, Медведєв

Гол: 1:0 Костишин (85)

Попередження: Петров (19), Даллку (90+3)

Важко назвати цю гру видовищною. Мінімальна кількість небезпечних моментів як біля одних, так і біля інших воріт мала вказати на те, що справедливим підсумком цієї гри могла бі стати нічия.

Обидві команди не намагались форсувати подій, віддаючи перевагу довгим розіграшам м'яча в центрі поля. Мабуть тому атакуювальні лінії обох команд сьогодні були найнепомітнішими, хоча в цьому, скоріше, заслуга оборонців суперників. Перший небезпечний момент в грі виник біля воріт «Кривбасу». Хоча в його виникненні є частка «заслуги» самих кривбасівців.

Денис Кулаков спробував навісити у штрафний майданчик «Кривбасу», Віталій Лисицький головою намагався перервати політ м'яча. Після рикошету м'яч летів прямісінько у верхній кут воріт Боровика, й лише відчайдушний стрибок криворізького воротаря врятував команду господарів від голу. «Кривбас» відповів майже відразу, на вістрі атаки був Воронков, але тому не вдалося переграти воротаря полтавської команди. Господарі поля продовжували атакувати. Особливо активним в «Кривбасу» був лівий фланг півзахисту, де не давав опонентам спокою Дмитро Хомченівський. Однак активності одного флангу для досягнення успіху було явно мало.

В кінці першого тайму наставник «Кривбасу», вочевидь, невдоволений діями атакуючої ланки замість Воронкова випустив на поле Кобахідзе. Грузинський легіонер активно увійшов у гру, але пробув на полі всього кілька хвилин. В одній з атак гравець отримав травму й був змушений залишити поле лише в кареті «швидкої допомоги».

Другий тайм не приніс великих змін в малюнок самої гри, боротьба точилась переважно в центрі поля. Заїмни, зроблені тренерами обох команд до загострення не привела. За виключенням однієї.

Тиск на ворота «Ворскли» посилювався ближче до кінця матчу.

Перемогу «Кривбас» святкував завдяки м'ячу, що наприкінці матчу забив Руслан Костишин. Анатолій Кіцута виконав подачу зі штрафного, й Костишин, залишений напризволяще, у падінні головою вразив ворота Долганського.

Цього дня

Дванадцять разів грав «Кривбас» цього дня – 26 вересня. Баланс зустрічей доволі рівний: 4 перемоги, 3 нічиї та 5 поразок. Різниця м'ячів 7:11.

Цікавий факт – всі 4 перемоги, здобуті кривбасівцями в цей день, з однаковим рахунком (1:0).

1962	«Шахтар» Горлівка	1:1	П.Маркозян – В.Зобнін
1964	«Зірка» Кіровоград	1:0	В.Лапшин
1965	«Торпедо» Харків	0:1	В.Трубчанинов
1967	«Автомобіліст» Житомир	1:0	В.Фомін
1976	«Суднобудівник» Миколаїв	1:0	Ю.Мішин
1979	«Зірка» Кіровоград	1:2	В.Дмитренко – В.Гошкодеря, В.Самофалов
1985	«Авангард» Рівне	0:0	
1987	«Нива» Тернопіль	0:2	М.Тимофєєв, П.Прядун
1989	СКА Одеса	1:1	В.Бакланов – В.Зініч
1998	«Металіст» Харків	1:0	В.Гашин
2008	«Динамо» Київ	0:3	О.Алієв-2, М.Нінкович
2009	«Металург» Донецьк	0:1	Г.Мхитарян

Ще цього дня один матч «Кривбас» провів в розіграші Кубка України:

2007	«Нива» Тернопіль	0:1	А.Драголюк
------	------------------	-----	------------

Також одного разу 26 вересня свій поєдинок проводила команда «Кривбас-2»:

1999	«Віктор» Запоріжжя	1:2	Є.Римшин – С.Бабійчук-2
------	--------------------	-----	-------------------------

А ще 26 вересня відзначають свій день народження гравці, які свого часу в футболках «Кривбасу» та «Кривбасу-2»:

1968 р.н. - Юрій ДУДНИК
1981 р.н. - Отар ХІЗАНЕШВІЛІ

Феміда

Сьогоднішній матч проводить суддівська бригада у складі:

АРБІТР – Олег ДЕРЕВИНСЬКИЙ (Київ)
АСИСТЕНТИ АРБІТРА – Юрій МАНІЛО (Хмельницький) та
Андрій МЭТИКА (Тернопіль)
ЧЕТВЕРТИЙ АРБІТР – Михайло РОДІОНЕНКО (Луганськ)
ДЕЛЕГАТ ФФУ – Анатолій БУЗНИК (Київ)
ІНСПЕКТОР ФФУ – Віктор ЗВЯГНЦЕВ (Донецьк)

До уваги батьків

Криворізька футбольна школа «Кривбас-84» продовжує набір в групи початкової підготовки хлопчиків 2000-2003 р.н. та добір учнів 1997-99 р.н. до навчально-тренувальних груп

з 6 по 30 вересня

щоденно, окрім суботи та неділі на запасному полі стадіону «Металург»

2000-2003 р.н.	понеділок, вівторок, середа	09.00 та 15.00
1997-99 р.н.	четвер, п'ятниця	09.00 та 15.00

При собі мати спортивну форму, медичну довідку та свідоцтво про народження.
Навчання в школі – безкоштовне. Довідки за телефоном: 404-70-02

Кубок України. 1/16 фіналу

21-22 вересня відбулись матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка України:

«Шахтар» (Донецьк)	–	«КРИВБАС» (Кривий Ріг)	6:0
«Чорноморець» (Одеса)	–	«Ворскла» (Полтава)	1:2
«Кримтеплиця» (Молодіжне)	–	«Динамо» (Київ)	0:1
«Єдність» (Пліски)	–	«Нафтовик-Укрнафта» (Охтирка)	0:1
«Кремень» (Кременчук)	–	«Шахтар» (Свердловськ)	1:0
«Гірник-Спорт» (Комсомольськ)	–	«Карпати» (Львів)	0:5
ФК «Полтава» (Полтава)	–	«Оболонь» (Київ)	2:1д.
«Титан» (Армянськ)	–	ПФК «Севастополь» (Севастополь)	0:3
«Металіст» (Харків)	–	«Арсенал» (Київ)	1:2
«Сталь» (Алчевськ)	–	«Арсенал» (Біла Церква)	3:1
«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	–	«Зоря» (Луганськ)	0:1
ПФК «Олександрія» (Олександрія)	–	«Металург» (Донецьк)	0:0
		Перемога по пенальті 5-3 команди ПФК «Олександрія»	
«Дніпро» Дніпропетровськ	–	«Таврія» (Сімферополь)	4:1
«Сталь» (Дніпродзержинськ)	–	«Фенікс-Іллічовець» (Калініно)	1:1
		Перемога по пенальті 6-5 команди «Фенікс-Іллічовець»	
«Металург» (Запоріжжя)	–	«Іллічовець» (Маріуполь)	1:0
«Карпати» (Яремча)	–	«Волинь» (Луцьк)	4:5

Ігри 1/8 фіналу відбудуться 27 жовтня.

«Шахтар» - «Кривбас» - 6 : 0 (2:0)

22 вересня, Донецьк, стадіон «Донбас Арена», 17 градусів, 23 808 глядачів
Судді: В.Сіренко (Сімферополь), С.Беккер (Харків), Є.Халамендик (Київ)
«Шахтар»: Худжамов, Кобін, Чижов, Кучер, Шевчук, Хюбшман-к (Степаненко, 71), Віценець, Мхитарян, Коста, Алекс (Луїс Адріану, 61), Морено (Едуарду, 61).
Запасні: Тетенко, Срн, Ракіцький, Вілліан
«Кривбас»: Штанько, Максимов-к (Рожок, 64), Лисицький, Хомченівський, Кіцута, Петров, Валєєв, Даниловський, Васільєв, Іващенко (Костишин, 64), Воронков (Дяків, 46)
Запасні: Боровик, Сердюк, Куценко
Голи: 1:0 Морено (12), 2:0 Мхитарян (35), 3:0 Луїс Адріану (65), 4:0 Луїс Адріану (67), 5:0 Едуарду (84), 6:0 Луїс Адріану (89)
Попередження: Максимов (56)

12-та хвилина. Хюбшман віддає передачу на фланг на Шевчука. Той прострілює у штрафний майданчик «Кривбасу». Морено б'є в падінні – Штанько реагує, але м'яч таки залітає в сітку воріт. 1:0.
35-та хвилина. Коста навішує м'яч на лінію штрафного майданчика на Морено, той програє боротьбу Даниловському, але на підборі першим опиняється Мхитарян, який без обробки сильним ударом посилає м'яч у дальній верхній кут воріт. Гол-красень, а «Кривбас» програє вже 0:2.
65-та хвилина. Мхитарян виводить Луїса Адріану сам на сам з воротарем криворізької команди. Бразилець не зближуючись пробиває – 3:0.
67-а хвилина. Швидка контратака господарів. Луїс Адріану виходить сам на сам зі Штаньком та не залишає йому шансів на порятунок – 4:0.

84-та хвилина. Відбивши атаку «Кривбасу» «Шахтар» організовує швидку контратаку. Шевчук кидає у прорив Едуарду, й той, випередивши захисників криворізької команди, забиває – 5:0.

89-та хвилина. Помилка «Кривбасу» при використанні штучного офсайду. Мхитарян виводить Луїса Адріану на ударну позицію, й той чітким ударом у верхній кут робить в цій зустрічі хет-трик. А «Кривбас» повторює свій кубковий антирекорд.

Юрій Максимов: Хочу привітати «Шахтар» з перемогою. Бажаю йому виступити вдало й в Лізі Чемпіонів.. Клас є клас й на даний момент нам важко тягатися із «Шахтарем». Приємно грати з такою командою. Мені здається, коли ми вийшли на поле, то вже програли. До гри. Важко боротися на два фронти.

Першість молодіжних команд

Становище команд після 10 туру

м	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	Р	О
1	«Шахтар» Донецьк	10	9	1	0	27 – 8	+18	28
2	«Металург» Запоріжжя	10	6	2	2	17 – 9	+8	20
3	«Дніпро» Дніпропетровськ	10	6	2	2	16 – 13	+3	29
4	«Арсенал» Київ	10	6	1	3	14 – 11	+3	19
5	«Металіст» Харків	10	5	2	3	15 – 9	+6	17
6	«Карпати» Львів	10	4	2	4	26 – 15	+11	14
7	«Оболонь» Київ	10	3	4	3	16 – 17	-1	13
8	«Динамо» Київ	10	4	1	5	16 – 17	-1	13
9	«Ворскла» Полтава	10	4	1	5	12 – 13	-1	13
10	«Зоря» Луганськ	10	4	1	5	12 – 17	-5	13
11	«Іллічівець» Маріуполь	10	3	3	4	16 – 14	+2	12
12	«Волинь» Луцьк	10	3	2	5	15 – 23	-8	11
13	ПФК «Севастополь»	10	3	1	6	14 – 27	-13	10
14	«КРИВБАС» Кривий Ріг	10	2	2	6	10 – 18	-8	8
15	«Таврія» Сімферополь	10	2	2	6	10 – 20	-10	8
16	«Металург» Донецьк	10	2	1	7	10 – 15	-5	7

10 тур

16-18 вересня

«КРИВБАС» - «Ворскла» - 1:0
 «Арсенал» - «Металіст» - 1:0
 «Карпати» - «Оболонь» - 5:2
 «Металург» З - «Металург» Д - 1:2
 ПФК «Севастополь» - «Дніпро» - 1:2
 «Шахтар» - «Таврія» - 4:2
 «Зоря» - «Динамо» - 1:0
 «Волинь» - «Іллічівець» - 1:1

«Кривбас» - «Ворскла»
 1:0 (1:0)

17 вересня, Кривий Ріг, стадіон «Будівельник», 24 градуси, 200 глядачів
 Судді: С.Даньковський (Київ), І.Бицкало, В.Лазеєв (обидва - Одеса)

«Кривбас»: Рильський, Рябов-к (Стретович, 71), Клімавічюс, Соловійов, Костишин (Петриченко, 89), Мотуз (Дяків, 62), Кобахідзе (Богомазов, 46), Адаменко, І.Коваленко, Білик, Шумілін (Гоцирідзе, 46)
Запасні: Антоненко, Мисько

«Ворскла»: Казаков, Вовкодав, Кунев, Песков-к, Момот, Тимченко (Потапенко, 58), Тарганчук (Ільчиш, 46), Бараннік (Шмиголь, 78), Ткачук (Василенко, 66), Пердута (Шевченко, 83), Бацула (Кравченко, 53)

Запасний: Бурдейний

Гол: 1:0 Кобахідзе (35)

Попередження: Костишин (43)

Важку мінімальну перемогу над молодіжним складом полтавської «Ворскли» здобула «молодіжка» «Кривбасу».

Перший тайм пройшов за відчутної ігрової та територіальної переваги господарів поля, які створили кілька небезпечних моментів біля воріт полтавської команди, але через деяку недбалість в завершальній фазі ці моменти в голи не перетворились. «Ворскла» намагалась відповідати своїми контрвипадами, але вони не мали достатньої гостроти.

Рахунок було відкрито на 34-й хвилині, коли після швидкої атаки криворізької команди, м'яч після навісу Руслана Костишина було доставлено в штрафний майданчик «Ворскли», де після скидки Мотуза Александер Кобахідзе сильним ударом у верхній кут вивів свою команду вперед.

Після перерви «Кривбас» заправ обережніше, чим дозволив суперникові поступово перехопити ініціативу. Заміни, зроблені тренерським штабом «Кривбасу», не посилили гру, натомість гості намагались гостро комбінувати біля воріт Рильського, та захист господарів діяв впевнено.

КРЕДИТКА

ТВІЙ КРОК
ДО МІЛЬЙОНА!

ПриватБанк

Хочеш КРЕДИТКУ та бонус 10 грн?
Надішли SMS із текстом 3198 на номер 3777.

Вартість SMS – згідно з тарифами твого мобільного оператора.

☎ 0 800 500 003 (цілодобовий, безкоштовно по Україні для дзвінків з міських номерів, а також для абонентів KyivStar GSM, окрім плати за з'єднання)
 www.privatbank.ua E-mail: hotline@pbank.com.ua

“КРИВБАС”
[Кривий Ріг]

<p>Президент</p> <p>Олександр ЛІВШИЦЬ</p>	<p>Генеральний директор</p> <p>Олександр ЗАТУЛКО</p>	<p>Головний тренер</p> <p>Юрій МАКСИМОВ</p>
<p>Андрій ФЕДОРЕНКО</p> <p>1</p> <p>Воротар 09.01.1984 Україна</p>	<p>В'ячеслав РЯБОВ</p> <p>2</p> <p>Півзахисник 21.06.1989 Україна</p>	<p>В'ячеслав СЕРДЮК</p> <p>3</p> <p>Захисник 28.01.1985 Україна</p>
<p>Лінас КЛІМАВІЧЮС</p> <p>4</p> <p>Захисник 10.04.1989 Литва</p>	<p>Кирило ПЕТРОВ</p> <p>5</p> <p>Захисник 22.06.1990 Україна</p>	<p>Сергій РОЖОК</p> <p>7</p> <p>Півзахисник 25.04.1985 Україна</p>
<p>Андрій ВОРОНКОВ</p> <p>8</p> <p>Нападаючий 08.02.1989 Білорусь</p>	<p>Віталій КАВЕРІН</p> <p>9</p> <p>Нападаючий 04.09.1990 Україна</p>	<p>Руслан КОСТИШИН</p> <p>10</p> <p>Півзахисник 08.01.1977 Україна</p>
<p>Сергій МОТВЗ</p> <p>11</p> <p>Нападаючий 06.07.1982 Україна</p>	<p>Денис АНДРІЄНКО</p> <p>12</p> <p>Захисник 12.04.1980 Україна</p>	<p>Денис ВАСІЛЬЄВ</p> <p>14</p> <p>Захисник 08.05.1987 Україна</p>

Бека ГОЦІРІДЗЕ

17
Півзахисник
07.08.1988
Грузія

Александр КОБАХІДЗЕ

19
Нападаючий
11.02.1987
Грузія

Валерій КУЦЕНКО

22
Півзахисник
02.11.1986
Україна

Євген БОРОВИК

23
Воротар
02.03.1985
Україна

Олександр ЖДАНОВ

25
Захисник
27.05.1984
Україна

Анатолій КІЦУТА

27
Захисник
22.12.1985
Україна

Олександр МАКСИМОВ

30
Півзахисник
13.02.1985
Україна

Ростислав ДЯКІВ

32
Нападаючий
17.08.1990
Україна

Сергій ДАНИЛОВСЬКИЙ

33
Півзахисник
20.08.1981
Україна

Дмитро КОМЧЕНОВСЬКИЙ

37
Півзахисник
16.04.1990
Україна

Віталій ЛИСИЦЬКИЙ

44
Захисник
16.04.1982
Україна

Сергій ШУМІЛІН

50
Нападаючий
21.02.1990
Росія

Артем ШТАНЬКО

55
Воротар
06.09.1980
Україна

Олександр ІВАЩЕНКО

77
Нападаючий
19.02.1985
Україна

Рінар ВАЛЄЄВ

88
Півзахисник
22.08.1987
Україна

“ДНІПРО”
[Дніпропетровськ]

Генеральний директор

Андрій СТЕЦЕНКО

В.о. головного тренера

Вадим ТИЦЕНКО

Уча ЛОБЖАНІДЗЕ

3
Захисник
23.02.1987
Грузія

Сергій КРАВЧЕНКО

4
Півзахисник
24.04.1983
Україна

Віталій МАНДЗЮК

5
Захисник
24.01.1986
Україна

Олексій БСЛІК

7
Нападаючий
15.02.1981
Україна

Володимир ГОМЕНЮК

9
Нападаючий
19.07.1985
Україна

Євген КОНОПЛЯНКА

10
Нападаючий
29.01.1989
Україна

Євген СЕЛЕЗНЬОВ

11
Нападаючий
20.07.1985
Україна

Євген ЧЕБЕРЯЧКО

14
Захисник
19.06.1983
Україна

Артурс КАРАШАУСКАС

15
Нападаючий
29.01.1992
Латвія

Андрій РУСОЛ

16
Захисник
16.01.1983
Україна

Осмар ФЕРРЕЙРА

18
Півзахисник
09.01.1983
Аргентина

Віталій ДЕНИСОВ

19
Захисник
23.02.1987
Узбекистан

Джаба КАНКАВА

20
Півзахисник
18.03.1986
Грузія

Едуардо АЛСІДЕС

21
Захисник
13.03.1985
Бразилія

Олександр ГЛАДНИЙ

22
Нападаючий
24.08.1987
Україна

Валерій ФЕДОРЧУК

23
Півзахисник
05.10.1988
Україна

Павло ПАШАСВ

24
Захисник
04.01.1988
Україна

Маріо ХОЛЄК

25
Півзахисник
28.10.1986
Чехія

Максим КАЛІНІЧЕНКО

26
Півзахисник
26.01.1979
Україна

Ян ЛАШТУВКА

27
Воротар
07.07.1982
Чехія

Сергій НАЗАРЕНКО

28
Півзахисник
16.02.1980
Україна

Руслан РОТАНЬ

29
Півзахисник
29.10.1981
Україна

Євген ШАХОВ

30
Півзахисник
30.11.1990
Україна

Антон КАМБОЛОЦЬКИЙ

32
Воротар
16.05.1988
Україна

Євген БАРИШНИКОВ

41
Захисник
01.08.1988
Україна

Дмитро ЛЬОПА

88
Півзахисник
23.11.1988
Україна

Денис ШЕЛІХОВ

99
Воротар
23.06.1989
Україна

Використані фото та матеріали офіційного сайту ФК "Дніпро" (Дніпропетровськ)

ЩЕДРО
МАЙОНЕЗ
Провансаль

67%

МАЙОНЕЗИ «ЩЕДРО»
УКРАЇНСЬКА ЩЕДРІСТЬ

Представляємо суперника

«ДНІПРО» (Дніпропетровськ)

Команду засновано 1918 року («БРІГ», команда заводу імені Г.І.Петровського, «Петровець»). Футбольний клуб - з 1989-го. В чемпіонатах країни виступала під назвами «Сталь» (1936-48), «Металург» (1949-61), «Дніпро» - з 1962. Матчі проводила на стадіонах «Динамо», ВРЗ, «Металург» («Сталь»), «Метеор». Представляла в різні роки металургійний завод імені Г.І.Петровського і Південний машинобудівний завод імені Л.І.Брежнєва (ДСТ «Сталь», «Металург», «Авангард»). Грала в чемпіонатах СРСР з 1936 (з перервами) - в групі «Г» (1936-37), групі «Б» (1939), 2-й групі (1946-49), класі «Б» (1953-62), 2-й групі класу «А» (1963-69), 1-й лізі (1970-71, 1979-80), вищій лізі (1972-78, 1981-91).

Чемпіон СРСР 1983,1988; 2-й призер 1987,1989; 3-й призер 1984,1985. Перемога з найбільшим рахунком - 7:1 («Знамя труда» Орехово-Зуєво - 1958). Поразка з найбільшим рахунком - 0:9 («Буревісник» Москва - 1937). Найбільше матчів в чемпіонатах СРСР провів Роман ШНЕЙДЕРМАН - 360. Найкращий бомбардир - Олег ПРОТАСОВ - 95 м'ячів. Рекордсмен за сезон - Олег ПРОТАСОВ - 35 м'ячів (1985). Володар Кубка СРСР 1989. В єврокубках (до 1992 року) 24 матчі: +8=7-9, м'ячі 27-28.

В чемпіонатах України грає з 1992 року (незмінно - у вищій лізі)

Сезон	І	В	Н	П	М'ячі	О	М	Тренери
1992	19	11	3	5	29 - 17	25	3	М.Павлов (Є.Кучеревський)
1992/93	30	18	8	4	51 - 20	44	2	М.Павлов
1993/94	34	16	9	9	53 - 35	41	4	М.Павлов
1994/95	34	19	8	7	60 - 33	65	3	Б.Штанге (О.Лисенко, М.Павлов)
1995/96	34	19	6	9	65 - 34	63	3	Б.Штанге
1996/97	30	14	13	3	48 - 19	55	4	В.Грозний
1997/98	30	17	4	9	47 - 27	55	4	В.Тищенко (В.Грозний)
1998/99	30	9	5	16	28 - 46	32	12	Л.Колтун (В.Кобзарев, В.Тищенко)
1999/00	30	8	9	13	26 - 52	33	11	М.Федоренко (Л.Колтун)
2000/01	26	17	4	5	37 - 18	55	3	М.Федоренко
2001/02	26	11	7	8	30 - 20	40	6	Є.Кучеревський (М.Федоренко)
2002/03	30	18	5	7	48 - 27	59	4	Є.Кучеревський
2003/04	30	16	9	5	44 - 23	57	3	Є.Кучеревський
2004/05	30	13	9	8	38 - 34	48	4	Є.Кучеревський
2005/06	30	11	10	9	33 - 23	43	6	О.Протасов (В.Тищенко, Є.Кучеревський)
2006/07	30	11	14	5	32 - 24	47	4	О.Протасов
2007/08	30	18	5	7	40 - 27	59	4	О.Протасов
2008/09	30	13	9	8	34 - 25	48	6	В.Безсонов (О.Протасов)
2009/10	30	15	9	6	48 - 25	54	4	В.Безсонов

Кольори клубу - синьо-біло-блакитні. Матчі проводить на стадіоні «Дніпро-Арена» (вміщує 31000 глядачів). Адреса клубу: пров. Піонерський, 12, Дніпропетровськ, 49127, Україна. Тел.: +38 0562 342989, тел/факс: +38 0562 342990. Офіційний сайт: www.fcdnipro.ua E-mail: fcdnipro@a-telep crt.com

2-й призер чемпіонату України 1992/93; 3-й призер 1992, 1994/95, 1995/96, 2000/01, 2003/04. Перемога з найбільшим рахунком - 7:0 («Металург» Запоріжжя - 1993/94). Поразка з найбільшим рахунком - 0:6 («Шахтар» Донецьк - 1998/99). Найбільше матчів в чемпіонатах України провів Олег НАЗАРЕНКО - 240. Найкращий бомбардир - Сергій НАЗАРЕНКО - 48 м'ячів. Рекордсмен за сезон - Олег ВЕНГЛІНСЬКИЙ - 19 м'ячів (2002/03). Фіналіст Кубка України - 1995,1997,2004. В національній збірній України грали 39 футболістів «Дніпра».

* - дані станом на 01 липня 2010 року

Кандидатури Сьоміна та Райкаарда вже не актуальні

Про те, що «Дніпро» веде пошук нового тренера, голова наглядової ради клубу Ігор Коломойський казав кореспонденту «СЭ» задовго до того, як Володимир Безсонов, що знаходився першу третину сезону в підвишеному стані, подав у відставку за власним бажанням.

- Ви дійсно не задумуючись завізували його заяву?

- Так, тому що й гра команди, й результати в останній час були далекими від того, що хотіли б бачити болільники та акціонери «Дніпра». Ми не потрапили до групового турніру Ліги Європи, втратили завойовані на старті чемпіонату позиції, а на додаток - ще й програли «Севастополю», що знаходиться на дні турнірної таблиці. Більш того, маючи в розпорядженні класних нападаючих, Безсонов вирішив виставити в цій зустрічі трьох опорних півзахисників та лише одного форварда. Хоча керівництво клубу неодноразово звертало увагу тренера на те, що він зловживає захисною тактикою, й той обіцяв, за виключенням поєдинків з грандами, випускати як мінімум двох.

- Вадим Тищенко буде працювати з командою до зими?

- Може бути. Хоча, зараз ми ведемо переговори з авторитетними тренерами, і якщо той, на кому ми зупинимо свій вибір, буде готовий стати до роботи відразу, ми не станемо відкладати його призначення в довгу шухлядку. В той же час я не раджу скидувати з рахунків Тищенка - нехай він у свій час й казав, що бачить себе лише асистентом.

- В нашій минулій бесіді ви називали прізвища двох ймовірних претендентів - Юрія Сьоміна та Франка Райкаарда. З ними ведуться переговори?

- Ці кандидатури вже не актуальні.

- Ви дійсно вели переговори з нинішнім тренером «Спартака» з Нальчика Юрієм Красножаном?

- Якщо хтось й він бесіду з ним від нашого імені, то без санкції акціонерів. Цей тренер не відповідає амбіціям «Дніпра»...

Дмитро Ільченко («Спорт-Експресс в Украине», 20.09.2010).

Ми з вами зустрічались...

В першості СРСР сьогоднішні суперники зустрічались між собою шість разів. Нічого приємного для нас: +0=4-2, м'ячі 6-11. А в національних чемпіонатах «Дніпро» взагалі є після київського «Динамо» найнезручнішим для «Кривбасу» опонентом, в 36 поєдинках маємо: +3=12-21, м'ячі 29-54. Останній раз кризбасівці зуміли переграти дніпропетровців ще в березні 1999 року...

Сезон	Кривий Ріг	Дніпропетровськ	Сезон	Кривий Ріг	Дніпропетровськ
1992/93	2:2	0:0	2001/02	3:3	0:2
1993/94	0:0	1:2	2002/03	1:1	0:3
1994/95	1:0	1:2	2003/04	1:2	1:2
1995/96	1:0	2:4	2004/05	1:2	1:2
1996/97	0:0	1:2	2005/06	2:2	0:1
1997/98	0:2	0:1	2006/07	1:1	1:1
1998/99	2:1	1:2	2007/08	1:2	0:2
1999/00	2:2	0:1	2008/09	0:1	0:1
2000/01	1:1	0:1	2009/10	0:0	1:3

Анонс

Наступний матч «Кривбас» проведе 3 жовтня (неділя). Цього дня кривбасівці в матчі 12 туру на виїзді зустрінуться з дебютантом Прем'єр-ліги – ПФК «Севастополь».

На наш стадіон ми запрошуємо шанувальників футболу 17 жовтня (неділя), коли в матчі тринадцятого туру «Кривбас» прийматиме запорізький «Металург». Початок матчу – о 16.00

Нагадуємо, що днем раніше зустрінуться молодіжні склади команд. Криворізька «молодіжка» свої матчі проводить на стадіоні «Будівельник».

Останній матч суперників

«Кривбас» - «Дніпро»

0 : 0

1 травня 2010 року, Кривий Ріг, стадіон «Металург», 25 градусів, 2400 глядачів

Судді: Д.Жуков (Донецьк), В.Тіпанов (Київ), О.Матяш (Полтава)

«Кривбас»: Каніолоцький, Андрієнко (Сердюк, 77), Даниловський, Морозюк, Воронков (Воробей, 81), Бартулович (Кобахідзе, 31), Жданов, Кіцута, Максимов-к, Федорчук, Лисицький

Запасні: Федоренко, Костишин, Аголли, Богомазов

«Дніпро»: Лаштувка, Лобжанидзе, Мандзюк, Селезньов, Чеберячко (Гоменюк, 59), Русол-к, Феррейра, Денисов, Калініченко, Ротань, Коноплянка (Назаренко 75)

Запасні: Боровик, С.Кравченко, Самодін, Пашаєв, Холек

Попередження: Воронков (30), Лисицький (47), Денисов (54)

Свой статус фаворита гости могли подтвердить уже на 8-й минуте. На отличную прострельную передачу Учи Лобжанидзе во вратарскую площадь откликнулся Евгений Селезнев, опередивший двух защитников "Кривбасса". Увы, мяч после удара Евгения прошел над перекладиной. Криворожцы ответили ударами Федорчука и Морозюка после подачи штрафного Бартуловичем. В первом случае Лаштувка без особых усилий накрыл в броске мяч, а во втором сфера прошла чуть выше перекладины. На 18-й минуте Селезнев и Коноплянка разыграли быструю стенку, но последний в итоге оказался под острым углом, после чего неточно пробил по воротам. Через десять минут Евгений, приняв в штрафной хозяев вертикальную передачу, сразу же хлестко пробил по воротам – мяч слегка коснулся перекладины ворот. Куда более серьезный момент возник на исходе получаса у ворот "Днепра". Бартуловичу не хватило каких-то сантиметров, чтобы замкнуть подачу с правого фланга Воронкова. В целом же в первом тайме сложилось устойчивое впечатление, что обе команды не до конца "проснулись", что в общем-то при таком раннем начале и не было особо удивительным. Примерно такая же картина была и в самом начале второй половины встречи. Первый достойный упоминания эпизод возник на 55-й минуте, когда после подачи углового Морозюком и последовавшей за этим суматохе в штрафной "Днепра", Лисицкий метров с 14-ти пробил в стойку ворот. Еще раз фортуна была на стороне "Днепра" через три минуты. Федорчук здорово бил из района полукруга, и мяч просвистел рядом с крестовиной. Сразу после этого на поле появился Владимир Гоменюк – "Днепр" перешел на игру в два форварда. Однако, все угрозы воротам безошибочно действовавшего Каниолоцкого возникали лишь после стандартных положений. Так, в одном из эпизодов после удара со штрафного метров с 20-ти Калиниченко, мяч прошел впритирку со стойкой. А вот штрафной удар, исполненный на 68-й минуте Морозюком, был еще опаснее. На пути мяча после удара Николая встала перекладина ворот. Последнюю четверть часа днепрожане больше владели мячом, но и только. Хозяева не дали своим оппонентам практически ни единого шанса за исключением двух моментов на предпоследней минуте и второй компенсированной. В первом случае Селезнев едва не замкнул прострел с левого фланга, а во втором Назаренко неточно пробил головой после подачи с того же фланга. При этом криворожане были постоянно нацелены на разящую контратаку. В итоге финальный свисток Жукова зафиксировал нулевую ничью, которая стала абсолютно справедливым итогом матча. Вряд ли стоит повторяться, что эта ничья никоим образом не могла удовлетворить.

Гортаючи сторінки історії

Анатолий Данилович Безбожный – личность в криворожском футболе интереснейшая и знаковая. За команду мастеров успешно выступал с 1959 по 1961 года, в активе Анатолия Даниловича числится 99 матчей и 23 мяча. Наш герой интересен еще и тем, что он играл в первом матче криворожской команды мастеров в истории, который состоялся 18 апреля 1959 года против тульского «Труда». Любовь к футболу пронес через всю свою жизнь. Сейчас работает учителем физической культуры в средней школе.

- Анатолий Данилович, с чего все начиналось?

- Родился я в Николаевской области. Мои родители родом со Смоленщины. В 1944 году родители вместе со мной переехали в Кривой Рог. Жили мы на Гданцевке. В том районе я делал свои первые шаги в футболе. Играл за юношей команды «Коммунист», за сборную школы. Со школьной командой мы однажды выиграли первенство Кривого Рога и я попал в сборную города. Наша команда дважды побеждала на первенстве Днепропетровской области среди школьников. Это были мои первые значимые награды. Потом тренер команды РУ им. Карла Либкнехта в 1957 году пригласил меня к себе. В той команде я окончательно сформировался как игрок, потому что со мной играли взрослые опытные ребята, которые многое повидали на своем футбольном веку. Но больше всего я благодарен Ивану Ивановичу Горовому, который после московского «Торпедо» доигрывал в нашей команде. Он меня многому научил, рядом с ним я вырос как футболист. Когда в 1958 году мы играли на первенство Украины в Мукачево, на игры приезжал Кирсанов, курировавший молодых перспективных игроков для дубля киевского «Динамо». Он приглашал меня в Киев, но руководство не отпустило из команды. Так я и остался в Кривом Роге, хотя намечались неплохие перспективы.

- Как Вы оказались в криворожской команде мастеров?

- Через год, в 1958-м, меня пригласили в команду РУ им. Дзержинского, которая играла на первенство города и области. Также мы выступали в первенстве Украины, где выиграли свою зону. И вот, в конце 1958-го года нашу команду по штатному расписанию определили играть во вторую зону Класа «Б».

Тренер у нас был хороший, профессиональный – Владимир Григорьевич Гринин, старший брат того самого знаменитого московского армейца Гринина. Владимир Григорьевич был очень грамотный, но у него не всегда получалось держать нас в узде. Очень тяжело пришлось нам в первый год. Выходили на поле и не знали, как играть и куда бежать... Но потом привыкли, сыгрались. Мы учились на своих ошибках и на следующий год дела у нас пошли лучше. В команде сменился тренер – пришел Сергей Игнатьевич Голод из Днепропетровска. У нас была хорошая атака, мы много забивали, но и пропускали порядочно. Например, в 1961-м году мы по забитым мячам были пятыми в нашей зоне (48 голов), и третьими с конца – по пропущенным (52 мяча).

- Как Вам удалось сразу закрепиться в основе команды? Тяжело ведь!

- Тяжело... Помогло то, что у меня было предрасположение к хорошей игре в футбол, талант скажем так. А самое главное – я хорошую футбольную школу прошел, мне всегда помогали более опытные товарищи. Не могу вновь не вспомнить о Горовом Иване, который меня многому научил. Я играл девятого номера, центрального нападающего. Тогда другая схема у нас была: играли в пять нападающих, номера у игроков были от 1 до 11, и каждый номер строго соответствовал позиции игрока на поле.

- По какой схеме тогда играл «Кривбасс»?

- Играли мы абсолютно не так, как сейчас. У нас было три защитника, два полузащитника, два полусредних и три нападающих, 3-2-2-3 или 3-2-5 – вот так. Весело было (смеется)!

Когда я играл девятого номера, передо мной на пути к воротам был только один защитник. Такой подстраховки партнеров, как в современном футболе, практически не существовало, была персональная опека. Подо мной полусреднего играли хорошие игроки, которые умели отдать зрячий пас. А я бежал хорошо, мне оставалось сделать два-три шага, чтоб уйти от защитника и пробить по воротам. Поэтому я так много забивал, особенно в период с 1957 по 58-го г.

- Криворожская команда мастеров в первые годы своего существования выступала неудачно, занимая места в нижней части турнирной таблицы. В чем причина невысоких показателей: тренерские просчеты, несыгранность игроков?

- Может, не столько причина в тренере, сколько в постоянной текучести игроков в команде. Если вы посмотрите наш состав тех годов, то увидите, что игроков было много. Помню, когда уходили в отпуск, то из всей команды оставался только я (ведь я местный), и еще несколько человек. Все остальные разъезжались по разным городам, а на их место набирали новых исполнителей. На сборах в команде было по 30-40 человек. Скорее, в этом и кроется главная причина наших неудач.

- Футболистом хватало денег на безбедную жизнь?

- Честно говоря, я в то время и не думал об этом. Ни о стаже не задумывался, ни о деньгах.

По сути, мы были энтузиастами, мы любили футбол и получали удовольствие от игры. Деньги зарабатывали неплохие: 110 рублей получали дублеры, 120 – игроки основного состава. Но могу сказать о себе и своих друзьях, что о финансовой стороне вопроса не думали. Нам было важно выходить на поле, играть и забивать. Премияльные платили редко. Помню, играли мы товарищеский матч с финской командой. Мы победили северян со счетом 3:1, забивали Яровой, Филатов и я. Это был наш первый международный «товарняк». Руководство тогда выделило игрокам по 40 рублей. Хорошие деньги на то время!

- В 1959 году криворожане играли с командами Курска, Тулы, Гомеля, Минска, Ленинграда. Как добивались на столь далекие матчи?

- Всегда ездили поездами. Например, в Курск ехали долго, около двух дней. Самолетами никогда не летали. А если близко ехать – то автобусами. Представьте, едем мы в Одессу, на старом «носатом» ПАЗике, трясло нас ужасно. А нам все нипочем (смеется)! Недавно «Барселона» добиралась на автобусе на матч финала Лиги Чемпионов и сильно возмущалась по этому поводу. Да по этим дорогам одно удовольствие ездить! И автобус у них – как самолет, все «на борту» есть. Так что грех жаловаться.

- Как состоялся Ваш переход в днепропетровский «Днепр»?

- В 1961 году криворожане ехали на выездную игру, и так получилось, что заехали в Днепропетровск. «Днепр» уже тогда присматривал за мной. Меня попросили сыграть за местную команду в товарищеском матче с ветеранами команд Москвы. В составе москвичей вышли такие знаменитости как Гринин, Чистохалов, Бобров. А против них – мы: молодые, самоуверенные. И ветераны победили 4:1! Тогда Бобров трижды забил. В конце 1961 года меня в приглашали в донецкий «Шахтер», но руководство команды не отпустило. А потом приехали представители «Днепра» и увезли меня в Днепропетровск. Я тогда как раз был призывного возраста. Мотив такой был: или в «Днепр», или в армию. Я выбрал первое. Приехали за мной вечером, посадили в «Волгу» и отвезли в Днепропетровск. Привезли на квартиру, дали ключи и сказали: «Завтра приходи на совещание». На следующий день мы поехали на знаменитый ракетный завод, завели меня к директору Макарову, с ним мы все и обговорили. Так я стал игроком «Днепра».

- Что из себя представлял Днепр того времени?

- С 1961 года руководство решило сделать хорошую боевостроительную команду, потому что раньше днепропетровцы выступали ни шатко, ни валко. Уровень «Днепра» был немного выше, чем у криворожской команды. Тренировал нас Серафим Михайлович Холодков, бывший игрок московского «Спартака». Игроков в составе особо знаменитых не было. Хорошей командной игры, скажу вам, у нас не получилось. Играли неплохо, но не попали в зону, которая боролась за медали.

- Где Вы играли после «Днепра»?

- Все эти годы, с 1959-го по 63-й, меня «ненавязчиво», через повестки военкомата приглашали в СКА (Киев). И так получалось, что когда мы с ними играли, особенно в Киеве, я им все время забивал. Все команды, которые играли с армейцами, выходили на поле и просто останавливались, не играли с полной силой. А те, кто был призывного возраста, откровенно «вспынили», чтоб их не призвали служить в этой команде. А я все время играл с азартом. 1 октября 1961 года мы проиграли СКА со счетом 2:3, но я дважды отличился в воротах киевлян. В конце 1963-го года пришла серьезная повестка – меня призвали в армию, в киевский СКА. Видимо, я приглянулся им. Там я служил я в 1964-66 годах. Команда у нас была очень сильная! В 1965-м году меня пригласили в «Днепровец» (Днепродзержинск) поиграть полусезона, а в 1966-м я снова вернулся в Киев.

- Тогда судьи были более лояльны к нарушителям?

- Да. Тогда не было карточек, а были лишь устные предупреждения. Правда, судья мог попросить нарушившего правила игрока удалиться с поля, но это было редкостью. О качестве судейства некоторых арбитров вообще говорить не буду... Скажу лишь, что харьковская бригада всегда с плохой стороны отличалась. Например, при исполнении углового в штрафной площадке всегда была куча игроков. И вот, харьковчанин берет и ставит пенальти! Все не понимают: за что? Почему? А он говорит: «В такой куче не могло такого быть, чтоб кто-то рукой не сыграл!».

- Чем Вы занимались после окончания карьеры игрока?

- Переехал на Родину, в Кривой Рог и обосновался здесь. Работал тренером во Дворце спорта на Артеме. У меня было четыре команды: одна взрослая и три юношеские. Потом меня пригласили на стадион «Металлург» с целью организации детской школы. Я проработал там три года и ушел. А потом с балкона своего дома (Анатолий Данилович живет на ул. Спасской. – Р.К.) увидел, что строят какое-то здание. Как оказалось – школу, и я решил перейти туда. Здесь я уже 24 года работаю учителем физкультуры.

- Какими качествами должен обладать хороший учитель?

- Обязательно должен быть профессионализмом! Это важнейшее качество для учителя, который занимается воспитанием детей. Еще нужно любить детей, и это не банальные слова, а обязательное условие. Также должны быть присущи много других качеств: способность организовать детей, привить им любовь к спорту, чтобы они с ранних лет заботились о своем здоровье.

Роман Клименко, специально для прес-службы ФК «Кривбас»

Правила поведінки

ЗАТВЕРДЖЕНО
Президіумом ФФУ
від 24 жовтня 2002 року

ПРАВИЛА

поведінки глядачів на стадіонах під час відвідування футбольних матчів

Глядачі мають право:

- 2.1 Придбати квиток/квитки для перегляду футбольного матчу, що відбувається на відповідному стадіоні;
- 2.2 Зайняти на трибуні і секторі місце, вказане у квитку;
- 2.4.1 Підтримувати особисто обраний футбольний клуб (команду), окремих гравці і тренерів усіма незабороненими засобами і формами поведінки;
- 2.4.2 Отримувати інформацію щодо перебігу подій на стадіоні, за його межами, а також щодо змагань в інших містах.

Глядачі (болільники) зобов'язані:

- 3.1 Додержуватись громадського порядку та загальноєвропейських норм поведінки;
- 3.2 Виявляти нетерпимість до порушників правопорядку;
- 3.4 Дбайливо ставитись до обладнання і майна стадіону та клубів (команд), що беруть участь в матчі;
- 3.5 Поважати болільників інших клубів, футболістів, офіційних осіб, арбітрів, що обслуговують матч;
- 3.6 Виявляти повагу до національних гімнів, прапорів, символіки держав, ФФУ, ПЛ та клубів (команд).

Глядачам забороняється:

- 4.1 Вхід на стадіон у стані алкогольного чи на наркотичного сп'яніння та вживання алкогольних напоїв та/чи наркотичних речовин на території стадіону;
- 4.2 Перегляд матчу у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, вхід на стадіон із будь-якими пляшками, металевими або піротехнічними приладами чи предметами, вибухівкою, вогнепальною та холодною зброєю, набоями;
- 4.3 Кидання будь-яких предметів на футбольне поле, в футболістів, арбітрів, тренерів чи глядачів, їхні транспортні засоби;
- 4.4 Розпалювання факелів та вогнищ;
- 4.6 Пропаганда расизму, дискримінація футболістів, тренерів, арбітрів, інших офіційних осіб та глядачів за національними ознаками чи кольором шкіри;
- 4.7 Вторгнення на футбольне поле, до місць розположення команд, арбітрів, делегату матчу, кімнати допінг-контролю, приміщень для офіційних осіб та VIP-ложи чи інших спеціальних приміщень стадіону

Разом проти расизму

Шановні любителі футболу!

Расизм - це безумовне зло і причини його не пов'язані з футболем, але це негативне явище нагадує громадськості про себе саме в сфері футболу. Прояви расизму за кольором шкіри, мови, релігії або етнічного походження неприпустимі в футболі, підривають його демократичний дух. Тому УЄФА налаштована на непримиренну боротьбу не лише з расизмом, але й з будь-яким проявом расової дискримінації, ксенофобії або забобонів.

Зрозуміло, що певних результатів і змін можна досягти постійно об'єднуючи зусилля всіх - гравців, тренерів, керівників стадіонів, клубів (команд), арбітрів, делегатів ФФУ і, звичайно ж, працівників засобів масової інформації та вболівальників, - кому небайдужий футбол.

Головною метою ФФУ є популяризація та підвищення престижу футболу, в якому немає місця явищам расизму.

ФК „Кривбас” підтримує пріоритетну програму УЄФА і приєднується до загальноєвропейського гасла „Разом проти расизму!”

Звертаємось до вас, шановні любителі футболу, з проханням – не допускати ніяких форм расової неприязні: ні в якому разі не скандувати расистські лозунги на трибунах стадіону та за його межами; не розповсюджувати і не купувати літературу расистської тематики.

Ви повинні чітко усвідомлювати, що любий прояв расизму зі сторони вболівальників під час матчів з участю „Кривбасу” може привести до адміністративної відповідальності.

Тож давайте разом боротися зі злом, яке не повинно бути у цивілізованому суспільстві!

